

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea Legii
nr.286/2009 privind Codul penal**

**Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Legii
nr.286/2009 privind Codul penal, (b508/29.10.2019), transmisă de
Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/6386/13.11.2019 și
înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D995/14.11.2019,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,**

**Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele
observații și propuneri:**

**1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea Legii
nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările
ulterioare, în sensul prevederii drept subiect pasiv nemijlocit al
infracțiunii de ultraj, în variantă agravată, prevăzută la art.257 alin.(4),
a polițistului de penitenciar, precum și a personalului medical sau
didactic aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu
exercitarea acelor atribuții.**

**În plus, prin proiect se preconizează agravarea răspunderii în
situația săvârșirii infracțiunilor prevăzute la art.257 alin.(4), precum și
la art.296 alin.(2).**

**Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din
categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3)
lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor
art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este
Senatul.**

Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. Menționăm că, prin avizele nr.489/14.06.2019 și nr.532/26.06.2019, Consiliul Legislativ a avizat negativ două propuneri legislative transmise de Secretarul General al Senatului (b190/7.05.2019 și, respectiv b207/14.05.2019), care aveau ca obiect modificarea art.257 alin.(4) din Legea nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, în sensul prevederii drept subiect pasiv nemijlocit al infracțiunii de ultraj, în variantă agravată, a personalului medical, precum și a personalului didactic aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acelor atribuții, respectiv stabilirea drept variantă agravată a infracțiunii de ultraj a săvârșirii faptelor prevăzute la art.257 alin.(1) - (3) din Codul penal asupra unui cadru didactic aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții.

Precizăm că cele două proiecte se află în prezent în procedură legislativă la Camera Deputaților

3. Referitor la norma propusă la **pct.1** pentru art.257 alin.(4), semnalăm următoarele:

3.1. Prevederea expresă a polițistului de penitenciar drept subiect pasiv nemijlocit al variantei agravate a infracțiunii de ultraj nu este necesară, întrucât această categorie de funcționari publici cu statut special intră în sfera noțiunii de „polițist” prevăzută atât de textul în vigoare, cât și de norma propusă prin proiect.

În acest sens, este de reținut, *mutatis mutandis*, că în jurisprudență¹ s-a decis că, întrucât „textul de lege ... nu face distincție între anumite categorii de polițiști, sau atribuțiile pe care aceștia trebuie să le îndeplinească pentru a fi incidentă cauza de agravare”, „se impune reținerea în sarcina inculpatului a agravantei prevăzute de art.257 alin.(4) C.pen. cu privire la infracțiunile de ultraj pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, polițiștii locali având calitatea cerută de lege pentru realizarea formei agravate a infracțiunii”.

Pentru aceste motive, propunem eliminarea din text a expresiei „polițist de penitenciar”.

3.2. Potrivit art.257 alin.(1) din Codul penal, subiectul pasiv nemijlocit al infracțiunii de ultraj este **funcționarul public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat**. Prin

¹ C.A. Craiova, dec.pen nr.1839 din 12 decembrie 2016, citată în Ilie Pascu, Petre Buneci – *Drept penal. Partea specială*, vol.I, Editura Hamangiu, București 2017, p.388.

urmare, lărgirea sferei subiecților pasivi ai variantei agravate a infracțiunii de ultraj, prevăzută la alin.(4) al art.257, nu poate avea în vedere decât acele categorii de funcționari publici, în sensul legii penale, care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității de stat. În acest sens, în prezent, norma din alin.(4) sancționează mai grav ultrajul săvârșit asupra unui polițist sau jandarm.

În ceea ce privește celelalte două categorii profesionale avute în vedere de norma propusă prin proiect pentru **alin.(4) al art.257**, precizăm următoarele:

a) Referitor la „**personalul medical**”, în lipsa unei definiții exprese în cuprinsul proiectului, sfera persoanelor avute în vedere ar putea fi stabilită prin raportare la dispozițiile care reglementează domeniul sanitar. Astfel, potrivit art.653 alin.(1) lit.a) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, această noțiune include medicul, medicul stomatolog, farmacistul, asistentul medical și moașa care acordă servicii medicale.

Calitatea de funcționar public în sensul legii penale a acestor categorii de personal medical nu poate fi stabilită decât prin raportare la dispozițiile art.175 din Codul penal, și trebuie să aibă în vedere, așa cum a reținut Curtea Constituțională în Decizia nr.2/2014, *„criterii precum natura serviciului prestat, temeiul juridic în baza căruia se prestează respectiva activitate sau raportul juridic dintre persoana în cauză și autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public”*.

Or, astfel cum s-a arătat în Decizia nr.26/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, *„așa cum rezultă din dispozițiile Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, medicul își desfășoară activitatea în realizarea unui serviciu de interes public. Astfel, potrivit art. 1 și 2 din actul normativ anterior indicat, domeniul sănătății este considerat un obiectiv de interes social major și asistența de sănătate publică este definită ca fiind efortul organizat al societății în vederea protejării și promovării sănătății populației, componentă a sistemului de sănătate publică”*. În acest sens, prin respectiva decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că medicul angajat cu contract de muncă într-o unitate spitalicească din sistemul public de sănătate are calitatea de funcționar public în

accepțiunea dispozițiilor art.175 alin.(1) lit.b) teza a II-a din Codul penal.

Cu toate acestea, condiția esențială pe care trebuie să o îndeplinească subiectul pasiv nemijlocit al infracțiunii de ultraj este aceea ca funcționarul public să îndeplinească **o funcție ce implică exercițiul autorității de stat**. Sub acest aspect, sfera personalului medical care ar putea fi inclus în această categorie se restrânge, întrucât nu are în vedere toate funcțiile publice, ci doar acelea care conferă funcționarului public dreptul de a lua măsuri cu caracter obligatoriu și de a impune respectarea lor. Prin urmare, includerea, prin norma de incriminare, a întregului „personal medical” în categoria funcționarilor publici care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității de stat nu poate fi realizată, întrucât afectează, în mod esențial, unitatea reglementării în materie.

Pe de altă parte, referitor „personalul medical”, menționăm că art.652 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cuprinde deja incriminări exprese ale amenințării și faptelor de violență săvârșite contra unui medic, asistent medical, șofer de autosanitară, ambulanțier sau oricărui alt fel de personal din sistemul sanitar, aflat în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii.

Prin urmare, orice soluție legislativă prin care s-ar preconiza fie intervenții legislative referitoare la sfera „personalului medical”, fie la sfera faptelor incriminate, fie la limitele pedepselor, trebuie să aibă în vedere o intervenție legislativă expresă asupra art.652 din Legea nr.95/2006, și nu asupra Codului penal.

b) Referitor la „personalul didactic”, menționăm că definiția acestei noțiuni este cuprinsă în Legea educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare, însă are în vedere doar personalul din învățământul preuniversitar, întrucât, în ceea ce privește personalul din învățământul universitar, noțiunea utilizată este aceea de „personal didactic și de cercetare”. Din acest punct de vedere, referirea, în norma de incriminare, la „personalul didactic”, fără ca sfera acestei noțiuni să fie delimitată în mod expres, nu întrunește cerințele de claritate și previzibilitate necesare.

Pe de altă parte, menționăm că, în privința funcțiilor de conducere din învățământul universitar (rector, prorector, director general administrativ, director general adjunct administrativ, decan, prodecan și director de departament), art.207 alin.(1¹) din Legea nr.1/2011, cu

modificările și completările ulterioare, stabilește că acestea reprezintă funcții în domeniul didactic a căror desfășurare **nu presupune prerogative de putere publică**, iar potrivit alin.(1²) al aceluiași articol, nu sunt funcții publice de autoritate. Prin urmare, cel puțin în privința acestei categorii de personal didactic, nu ar putea fi incidente dispozițiile legii penale referitoare la îndeplinirea unei funcții care implică exercițiul autorității de stat, la care se referă art.257 din Codul penal. În aceste condiții, este discutabilă și posibilitatea includerii celorlalte funcții didactice în categoria celor avute în vedere de dispozițiile art.257 din Codul penal.

Pentru aceste motive, apreciem că, pentru o corectă sistematizare normativă, o incriminare distinctă a faptelor de agresiune săvârșită împotriva personalului didactic ar putea fi realizată prin incriminarea expresă a respectivelor fapte în cuprinsul Legii educației naționale nr.1/2011, cu respectarea tuturor cerințelor privind claritatea și previzibilitatea normei, mai ales în ceea ce privește sfera persoanelor avute în vedere de text.

~~PREȘEDINTE~~

dr. Dragoș IONESCU

București

Nr. 983/6.12.2019.

Lege privind Codul penal

(v. Decizia I.C.C.J. nr. 2/2014 - M. Of. nr. 319/30 apr. 2014 (art. 5); Decizia I.C.C.J. nr. 1/2014 - M. Of. nr. 349/13 mai 2014 (art. 6, art. 39); Decizia I.C.C.J. nr. 4/2014 - M. Of. nr. 434/13 iun. 2014 (art. 129 alin. (2) lit. b)); Decizia I.C.C.J. nr. 5/2014 - M. Of. nr. 470/26 iun. 2014 (art. 9); Decizia I.C.C.J. nr. 6/2014 - M. Of. nr. 471/26 iun. 2014 (art. 6 alin. (1)); Decizia I.C.C.J. nr. 7/2014 - M. Of. nr. 471/26 iun. 2014 (art. 6); Decizia I.C.C.J. nr. 8/2014 - M. Of. nr. 473/27 iun. 2014 (art. 6 alin. (1)); Decizia I.C.C.J. nr. 14/2014 - M. Of. nr. 525/15 iul. 2014 (art. 6 alin. (1)); Decizia I.C.C.J. nr. 14/2014 - M. Of. nr. 546/23 iul. 2014 (art. 6 alin. (1)); Decizia I.C.C.J. nr. 20/2014 - M. Of. nr. 766/22 oct. 2014 (art. 175 alin. (2) teza întâi); Decizia I.C.C.J. nr. 21/2014 - M. Of. nr. 829/13 nov. 2014 (art. 5 alin. (1)); Decizia I.C.C.J. nr. 26/2014 - M. Of. nr. 24/13 ian. 2015 (art. 175 alin. (1) lit. c) și alin. (2); Decizia I.C.C.J. nr. 1/2015 - M. Of. nr. 105/10 feb. 2015 (art. 308)); Decizia I.C.C.J. nr. 4/2015 - M. Of. nr. 244/9 apr. 2015 (art. 196 alin. (1)); Decizia I.C.C.J. nr. 3/2015 - M. Of. nr. 380/2 iun. 2015; Decizia I.C.C.J. nr. 10/2015 - M. Of. nr. 389/4 iun. 2015 (art. 367 alin. (1) și (6)); Decizia I.C.C.J. nr. 12/2015 - M. Of. nr. 409/10 iun. 2015 (art. 6 alin. (1), art. 183, art. 309); Decizia I.C.C.J. nr. 13/2015 - M. Of. nr. 410/10 iun. 2015 (art. 96 alin. (5) raportat la art. 44 alin. (2)); Decizia I.C.C.J. nr. 20/2015 - M. Of. nr. 573/30 iul. 2015 (art. 327 alin. (2)); Decizia I.C.C.J. nr. 13/2016 - M. Of. nr. 457/21 iun. 2016 (art. 6); Decizia I.C.C.J. nr. 11/2016 - M. Of. nr. 468/22 iun. 2016 (art. 6))

- 1 promulgată prin D. nr. 1211/2009 M. Of. nr. 510/24 iul. 2009

Decret pentru promulgarea Legii privind Codul penal

- 2 modificări prin L. nr. 27/2012 M. Of. nr. 180/20 mar. 2012

Lege pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

modifică art. 153 alin. (2), art. 161 alin. (2); introduce alin. (3) la art. 153, alin. (3) la art. 161

- 3 completat prin L. nr. 63/2012 M. Of. nr. 258/19 apr. 2012

Lege pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

introduce lit. e) la art. 108, art. 112_1

- 4 modificări prin L. nr. 187/2012 M. Of. nr. 757/12 nov. 2012

Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

la data de 1 februarie 2014, modifică art. 9 alin. (3), art. 61 alin. (3), art. 64 alin. (5) lit. b), art. 65 alin. (1), (2) și (4), art. 80 alin. (2) lit. d), art. 82, art. 83 alin. (4), art. 85 alin. (3) și (4), art. 93 alin. (4), art. 98 alin. (1), art. 101 alin. (4), art. 106, art. 116 alin. (2), art. 144 alin. (1) și (2), art. 155 alin. (4), art. 175 alin. (1) lit. c), art. 182 lit. e), art. 210, art. 211 alin. (2), art. 231, art. 234 alin. (2), art. 289 alin. (1), art. 292 alin. (1), art. 294 lit. c), art. 302 alin. (6), art. 308 alin. (1), art. 344, art. 345, art. 391 alin. (2), art. 416 alin. (3), art. 430; introduce lit. d) la art. 75 alin. (1), lit. g) la art. 294, alin. (7) la art. 302, alin. (6) și (7) la art. 342, alin. (3) la art. 407, lit. h) la art. 443 alin. (1); abrogă art. 101 alin. (6), art. 139 alin. (3)

(v. Decizia I.C.C.J. nr. 4/2014 - M. Of. nr. 434/13 iun. 2014)

- 5 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 265/2014 M. Of. nr. 372/20 mai 2014

Decizia nr. 265 din 6 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Codul penal

dispozițiile art. 5 sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

9P3.

- 6 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 508/2014 M. Of. nr. 843/19 nov. 2014
Decizia nr. 508 din 7 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (3) din Codul penal
prevederile art. 159 alin. (3) sunt constituționale în măsura în care se aplică tuturor inculpaților trimiși în judecată înaintea datei intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și pentru care la acea dată momentul citirii actului de sesizare fusese depășit
- 7 modificări prin L. nr. 159/2014 M. Of. nr. 887/5 dec. 2014
Lege pentru abrogarea art. 276 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal
abrogă art. 276
- 8 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 732/2014 M. Of. nr. 69/27 ian. 2015
Decizia nr. 732 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) și (3) din Codul penal
constată că sintagma „la momentul prelevării mostrelor biologice” din cuprinsul dispozițiilor art. 336 alin. (1) este neconstituțională
- 9 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 11/2015 M. Of. nr. 102/9 feb. 2015
Decizia nr. 11 din 15 ianuarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112_1 alin. (2) lit. a) din Codul penal
dispozițiile art. 112_1 alin. (2) lit. a) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care confiscarea extinsă nu se aplică asupra bunurilor dobândite înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 63/2012
- 10 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 603/2015 M. Of. nr. 845/13 nov. 2015
Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 alin. (1) și art. 308 alin. (1) din Codul penal
sintagma "raporturi comerciale" din art. 301 alin. (1)
- 11 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 603/2015 M. Of. nr. 845/13 nov. 2015
Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 alin. (1) și art. 308 alin. (1) din Codul penal
sintagma "ori în cadrul oricărei persoane juridice" din art. 308 alin. (1) cu raportare la art. 301
- 12 modificări prin O.U.G. nr. 18/2016 M. Of. nr. 389/23 mai 2016
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea
modifică art. 154 alin. (4), art. 211 alin. (2), art. 217, art. 218 alin. (3) lit. c), art. 219 alin. (2) lit. c), art. 220 alin. (3) și (4), art. 356, art. 374 alin. (1) și alin. (4);
introduce art. 216_1, alin. (6) la art. 220, lit. d) la art. 221 alin. (2), alin. (6) la art. 221, cap. VI cu art. 256_1, alin. (3) la art. 315, alin. (6) la art. 345, alin. (1_1) și (1_2) la art. 374, alin. (3_1) la art. 374, alin. (4_1) la art. 374
- 13 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 405/2016 M. Of. nr. 517/8 iul. 2016
Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13_2 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție
dispozițiile art. 297 alin. (1) sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „Îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”

- 14 completat prin L. nr. 151/2016 M. Of. nr. 545/20 iul. 2016 *introduce lit. h) la art. 287 alin. (1), alin. (3) la art. 287*
 Lege privind ordinul european de protecție, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative
- 15 modificări prin O.U.G. nr. 13/2017 M. Of. nr. 92/1 feb. 2017 *modifică art. 269 alin.(3), art. 297, art. 301 alin. (1), art. 308 alin. (1), art. 336 alin. (1); introduce alin. (4) la art. 269, art. 336_1; abrogă art. 298*
 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
 respinsă prin L. nr. 8/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017
- 16 modificări prin O.U.G. nr. 14/2017 M. Of. nr. 101/5 feb. 2017 *abrogă O.U.G. nr. 13/2017*
 Ordonanță de urgență privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
 aprobată cu modificări prin L. nr. 9/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017
- 17 modificări prin L. nr. 8/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017 *respinge O.U.G. nr. 13/2017*
 Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
- 18 modificări prin L. nr. 9/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017 *aprobă O.U.G. nr. 14/2017*
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
- 19 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 224/2017 M. Of. nr. 427/9 iun. 2017 *art. 335 alin. (1) care nu incriminează fapta de conducere pe drumurile publice a unui tractor agricol sau forestier, fără permis de conducere*
 Decizia nr. 224 din 4 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 335 alin. (1) din Codul penal și art. 6 pct. 6 teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice
- 20 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 368/2017 M. Of. nr. 566/17 iul. 2017 *sintagma „și împotriva aceluiași subiect pasiv” din art. 35 alin. (1)*
 Decizia nr. 368 din 30 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) și ale art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal
- 21 modificări prin L. nr. 193/2017 M. Of. nr. 598/25 iul. 2017 *modifică art. 301 și art. 308 alin. (1)*
 Lege pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal
- 22 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 518/2017 M. Of. nr. 765/26 sep. 2017 *art. 298, în sensul că prin sintagma „îndeplinirea ei defectuoasă” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinirea prin încălcarea legii”*
 Decizia nr. 518 din 6 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal

- 23 modificări prin L. nr. 49/2018 M. Of. nr. 194/2 mar. 2018
 Lege privind precursorii de explozivi, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative
modifică art. 75 alin. (1) lit. d) (expresia „materiilor explozive” se înlocuiește cu expresia „materiilor explozive și al precursorilor de explozivi restricționați”), art. 112_1 alin. (1) lit. i) (expresia „și al materiilor explozive” se înlocuiește cu expresia „materiilor explozive și al precursorilor de explozivi restricționați”) și art. 347; introduce art. 346_1
- 24 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 297/2018 M. Of. nr. 518/25 iun. 2018
 Decizia nr. 297 din 26 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal
soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională
- 25 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 601/2018 M. Of. nr. 1057/13 dec. 2018
 Decizia nr. 601 din 27 septembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. (2) lit. b) din Codul penal
sintagma ”cel puțin” din cuprinsul dispozițiilor art. 129 alin. (2) lit. b)
- 26 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 651/2018 M. Of. nr. 1083/20 dec. 2018
 Decizia nr. 651 din 25 octombrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 4 din Codul penal
soluția legislativă cuprinsă în art. 4, care nu asimilează efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare cu cele ale unei legi penale de dezincriminare